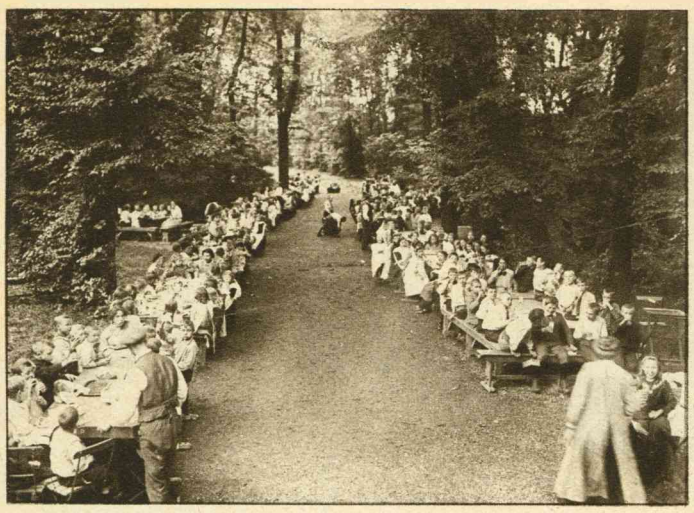

EEN OPENLUCHTSCHOOL.

Door de Vereeniging „Ons Huis" te Amsterdam is aldaar weder een openluchtschool georganiseerd, deze keer in den ouden Tolhuistuin. Voorwaar een goed werk, in een richting waarin nog veel gedaan kan worden. Onze foto links geeft een overzicht van de geheele school, terwijl de kinderen hun twaalfuurtje gebruiken. Rechts ziet men de leerlingen allerlei spelletjes doen onder toezicht van een onderwijzeres. *(V.F.B.)*

EEN NOODLOTTIGE AANVARING.

In den nacht van Vrijdag op Zaterdag l.l. had in de Oude Vest, nabij de Janvossensteegbrug te Leiden een aanvaring plaats tusschen 2 vrachtbooten, waardoor een hoofdbuis van de gasleiding brak. Een der lichten van de booten deed het met kracht ontsnappende gas ontvlammen waardoor een geweldige brand boven 't water ontstond. Den geheelen Zaterdag-voormiddag was Leiden daardoor van gas verstoken.

„Jij bekijkt de zaak weer zooals gewoonlijk van een egoïstisch standpunt," zei nu Van Heusde, de bijkok. „Als een kerel zijn leven verzekert, dan doet hij dat ten gerieve van een ander, zijn moeder, zijn vrouw of z'n vriend. Stel je nou ereis voor, dat jij je leven wilde verzekeren ten bate van mij, hoe gelukkig zou je me dan maken door, bij voorbeeld, op 'n nacht rustig in je slaap uit te knijpen. Jij zou dan naar een andere wereld gaan, waar je geen corvée, geen nachtdienst, geen marschen van 20 K.M. meer zou behoeven te maken. En ik zou een duizend gulden rijker zijn in mijn zak. Hoe denk je erover, Lebaudy ?"

„Ik denk er zoo over," antwoordde De Keizer, „dat als ik mijn leven verzekerde in jouw voordeel, ik dan hier niet met jou zou zitten drinken. Ik zou geen soep of piepers eten, als ik wist dat jij dienst in de keuken had. Ik zou drommels goed uit mijn kluisgaten kijken als we aan 't schijfschieten waren en ik zou vast niet naar de schijf gaan voor ik de zekerheid had, dat jij je laatste patroon verschoten had ! Zie-je, zoo denk ik erover !"

„Dat is toch niet erg vriendschappelijk van je gedacht, Lebaudy," hernam de bijkok op gemoedelijken toon.

„Hou daar maar over op !" beet Lebaudy venijnig toe. „Ik spreek als een verstandig man, als een man die zijn leven lief heeft. En als jij denkt dat ik het prettiger zou vinden om met een kerel om te gaan, die duizend pop rijker zou worden als ik tusschen zes planken lag, dan kan ik je zeggen dat je 't mis hebt !"

Hij gaf een rondje en legde ons uit dat het de plicht was van ieder mensch om zich te verzekeren.

„Stel je voor," zei hij, „dat je je verzekert tegen ongevallen en je krijgt een ongeluk met fietsen of voetballen, dan kun je iedere week bijv. vijf gulden trekken, en . . ."

„Ja maar ik doe niet aan fietsen of voetballen," merkte Meyer op.

IN MEMORIAM PIET VAN NEK.

Verleden week had op de Oosterbegraafplaats te Amsterdam onder veel belangstelling de onthulling plaats van den gedenksteen, aldaar geplaatst ter gedachtenis aan den verongelukten wielrenner Piet van Nek. *(V.F.B.)*

„Wel, dan verzeker je je leven," ging de verzekeringsagent vroolijk voort.

„Alles goed en wel," zei Meyer weer, „maar wat heb ik daar eigenlijk aan ? Op het oogenblik dat ik het geld verdiend heb, heb ik er niets meer aan."

Hij hield plotseling op, want hij zag zijn vriend korporaal Haasnoot binnen komen, een mageren, bleeken kerel, die er uitzag of ze hem elk oogenblik konden afleggen.

Meyer keek zijn vriend met critischen blik aan, dacht eens even na en vroeg toen :

„Kun je ook het leven van een ander verzekeren, een vriend, bij voorbeeld ?"

„Ja zeker," zei de agent, „als die persoon het goedvindt."

„Nou, dan zal ik zien of ik zaken met je kan doen," zei Meyer en liep op zijn vriend Haasnoot toe.

„Zeg, Haasnoot," zei hij, „we leiden op dit oogenblik een erg onzeker leven en geen mensch kan zeggen of we vandaag of morgen het loodje niet zullen moeten leggen of juister het loodje niet zullen krijgen. Waarom zou jij nou je leven niet verzekeren, ten behoeve van mij ? Dan zal ik hetzelfde doen met jou. Als ik dus sterf, krijg jij vijfhonderd gulden en als jou de eer te beurt mocht vallen voor het vaderland te sneven of op andere wijze dit tranendal te verlaten, dan ontvang ik de vijfhonderd pop."

„Wat bezielt jou, Kleine ?" vroeg Haasnoot, een weinig achterdochtig. „Ben jij voornemens uit te knijpen ?"

„Nog niet," antwoordde Meyer.

„Of denk je soms dat ik 't doen zal ?"

Ja, Meyer dacht wat iedereen dacht, dat Haasnoot's dagen geteld waren, maar hij was zoo verstandig het niet te zeggen.

„Ik denk dat jij een flinke gezonde kerel bent," antwoordde Meyer, „maar je kunt nooit weten wat gebeuren zal."

„'t Bevalt me toch niet bijzonder," zei Haasnoot, terwijl hij de korte stevige gestalte en het blozende gelaat van Meyer eens bezag en zichzelven in stilte bekende, dat die kerel nog wel vijftig jaar kon leven.

„Mij wel," ging Meyer voort. „De zwakste, lamlendigste slampampers leven gewoonlijk het langst. Bovendien, ik voel me den laatsten tijd niet erg wel. 's Nachts doe ik niets dan zweeten en kan niet slapen door een drogen, akeligen hoest."

Nu was Haasnoot bij den hospitaaldienst, toen hij Meyer dus van drogen hoest en nachtzweet hoorde praten begon

ANTONY v. MENS † **Mr. H. C. P. de BRUYN †**

Onlangs is te Rotterdam overleden de heer ANTONY VAN MENS, gepensionneerd luit.-kol. v. d. geneeskundigen dienst v. h. leger hier te lande en van de Marine in Ned.-Indië. De overledene werd te Rotterdam 6 Juli 1840 geboren. — Op bijna 68-jarigen leeftijd is te 's-Gravenhage overleden Mr. H. C. P. DE BRUYN, vroeger secr.-generaal van het Min. van Oorlog, welke functie hij bekleedde van 1902-1912. De overledene, die 19 Augustus 1847 te 's-Hage geboren werd, kwam in 1871 als adjunct-commies bij het Depart. van Oorlog en was Ridder in de Orde v. d. Ned. Leeuw en droeg het Commandeurskruis der Orde van Oranje-Nassau.

„Ik sta verbaasd over je, Barend !" zei Van Heusde weer, zoo onnoozel mogelijk.

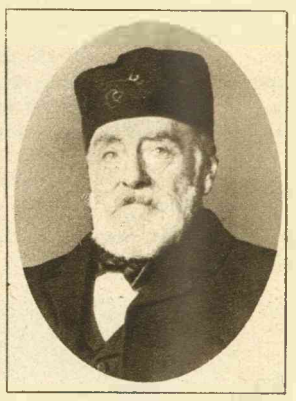
„Ik zou nog honderdmaal meer verbaasd zijn over mezelf als ik zoo'n stommen streek uithaalde," besloot De Keizer, keek nadenkend in zijn bierglas en dronk dat toen langzaam tot op den bodem leeg.

„Het is een erg ongezond praatje," vervolgde Barend na een korte pauze. „Het ging me haast als korporaal Meyer, ik durfde mijn potje bier niet leeg drinken."

„Wat was dat met dien brigges?" vroeg Van Zanten.

„Wel die deed, wat Van Heusde mij wilde laten doen. Ze noemden hem „de kleine" om hem te onderscheiden van een half dozijn andere Meyers bij de kompie. Op zekeren dag hadden we in een café kennis gemaakt met een verzekeringsagent, een leuken vent, die Meyer geheel inpalmde.

ALBERT v. RAALTE. **J. A. RUST. †**

Onze landgenoot, ALBERT v. RAALTE, dirigent aan de Stedelijke Opera te Leipzig, heeft met zijn directie van een buitengewoon symphonie-concert in de Kurzaal te Scheveningen een groot succes behaald. De heer van Raalte, leerling van Steinbach en Nikisch, onderscheidt zich als dirigent door zelfbeheersching en rustigen maatslag, welke gevoel en warmte niet uitsluiten. — Verleden week is te Amsterdam in den leeftijd van 87 jaar overleden de bekende kunstschilder J. A. RUST. De overledene was een in kunstkringen algemeen geacht en bemind persoon. *(V.F.B.)*

hij de zaken uit een ander oogpunt te bekijken. Hij had altijd gedacht dat de roode kleur van Meyer een gevolg was van diens bierdrinken, maar nu ging hij begrijpen, dat het veeleer een ziekelijk T.-B.-C.-kleurtje was, en hij rekende uit, dat vijfhonderd gulden meer of minder niet te verachten waren.

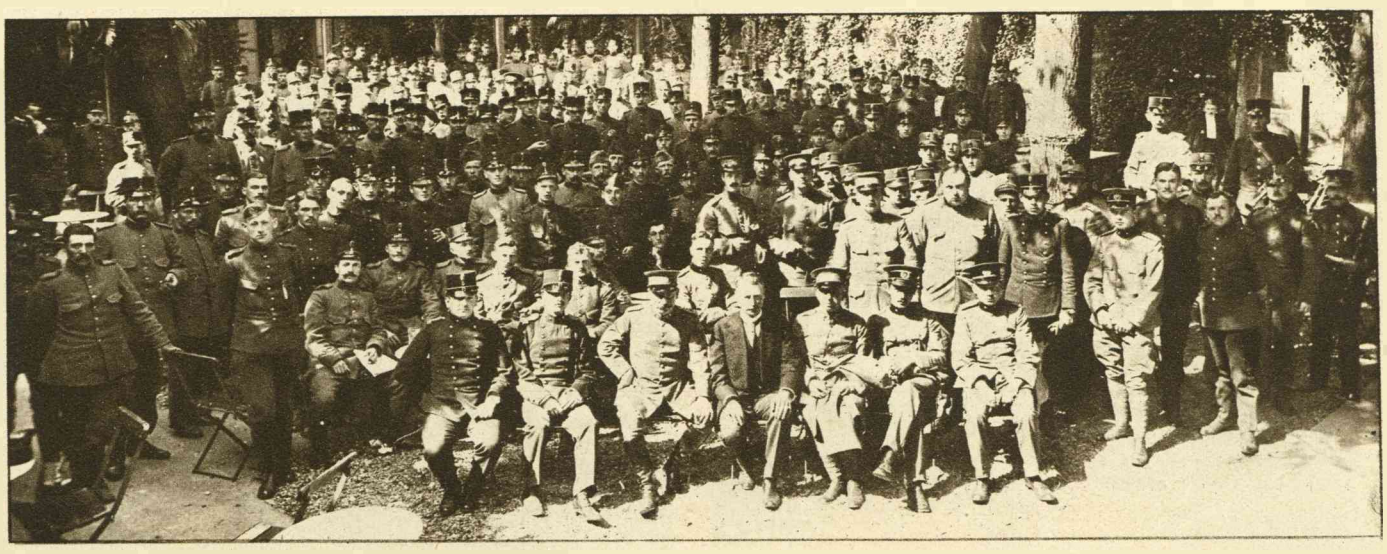
Hij stemde dus eindelijk toe en in minder dan geen tijd had de verzekeringsagent met de beide mannen de verzekering gesloten.

Er was een oogenblik stilte, want 't is toch een eigenaardig idee, te weten dat een vriend van je vijftig gouden Willempjes in zijn zak krijgt, als je zelf voor goed de piek schuurt. Eindelijk zei Meyer :

„Zeg, Haasnoot, een potje bier ?"

„Neen, neen ! Dankje !" zei de ander, terwijl hij zijn vriend achterdochtig aanzag. „Ik heb juist twee koffie besteld."

Meyer herinnerde zich dat vergif in heete koffie gemakkelijk oplost

MILITAIR BEZOEK AAN AMSTERDAM.

Donderdag l.l. brachten ongeveer 460 militairen van de groep Abcoude, onder leiding van dr. M. de Hartogh, reserve-officier van gezondheid, per boot een bezoek aan Amsterdam. Het plan tot dezen boottocht was ontworpen en voorbereid door den heer W. F. Bijvoet Jr. Na afloop van het watertochtje gingen de manschappen met muziek voorop naar „Krasnapolsky", waar in den tuin, die geheel voor hen was gereserveerd, de lunch werd gebruikt. Hierboven de deelnemers in den tuin van „Krasnapolsky". *(V.F.B.)*